

РЕШЕНИЕ

№ 3514

гр. Варна, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Антония Светлинова**

при участието на секретаря **Дияна Димитрова**
като разгледа докладваното от **Антония Светлинова** Гражданско дело № 20213110114965 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК.

Образувано е по **предявен от Х.В.**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Младост, бул. ***, сграда Флорина, представлявано от управителя **Мартин Русев Димов**, срещу **„ЕПП” АД**, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ***, **отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК** да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответното дружество **сумата от 3375,39 лв.**, представляваща стойност на потребена електроенергия за периода от 01.03.2021 г. до 30.04.2021 г. за обект на потребление – складова база с абонатен № *** и клиентски № ***, находящ се в гр. Варна, ул. ***, за която сума са издадени следните счетоводни документи от **„ЕПП” АД**, а именно: дебитно известие № 0306531497/13.04.2021 г. на стойност 780,46 лв., фактура № 0003734089/13.04.2021 г. на стойност 1033,79 лв. и дебитно известие № 0307680793/13.05.2021 г. на стойност 1561,14 лв.

В исковата молба ищецът твърди, че с ответника са страни по прекратен договор за доставка на електрическа енергия от доставчик последна инстанция за процесния обект на потребление. Твърди, че е получил издадените от ответника счетоводни документи на обща стойност 3375,39 лв., както и уведомително писмо от 11.10.2021 г. с предоставен краен срок за плащане на сумата до 14.10.2021 г. и предупреждение, че при неизпълнение ще бъде преустановено електрозахранването в обекта. Ищецът счита, че не дължи тази сума. Оспорва реалното доставяне и потребление на остойностените количества електроенергия. Намира, че същите са определени по неясен начин, едностранно от ответното дружество и крайната дължима сума е изчислена погрешно. Конкретно оспорва извършеното

отчитане на ел. енергията с твърдения, че СТИ не отговаря на нормативните изисквания за точност и местоположение. Твърди, че изрично е оспорил сумите с подадено възражение в срока за плащане, но ответникът го е уведомирал, че не са открити основания за преразглеждане на оспорените количества ел.енергия и корекция на фактурите. Оспорва като неправилно определени също и фактурираните цени за мрежови услуги.

По изложените съображения по същество моли за уважаване на предявения иск и претендира сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира **отговор на исковата молба**, в който излага становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Поддържа, че между страните е налице валидно възникнало облигационно правоотношение въз основа на сключен помежду им договор за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция от 19.10.2020 г. Твърди, че той е краен снабдител с електрическа енергия на територията на Североизточна България и като такъв има качеството на доставчик от последна инстанция за лицензионната територия. В тази връзка се позовава на чл. 39, ал. 6, т. 2 от ЗЕ и чл. 95а ЗЕ.

Твърди, че съгласно чл. 3 от сключения между страните договор същият регламентира предоставянето на услугите „доставка на електрическа енергия от доставчик последна инстанция“ и „отговорност за балансиране“ на клиента, както и предоставянето на други услуги по смисъла на чл. 2, т. 6 от договора за обекти на клиента, посочени в приложение № 1 към договора, какъвто е процесният обект с абонатен № *** и УИН 32Z41***Р, присъединен към разпределителната мрежа на електроразпределителното дружество „ЕРПС“ АД. Сочи, че договорът не е прекратен на основанията, посочени в Глава VII от него, респ. същият е действал в процесния период. Излага, че договорът представлява такъв за комбинирани услуги, чийто предмет според чл. 20, ал. 1 ПТЕЕ е продажбата на електрическа енергия и плащането на всички използвани от крайния клиент услуги: „достъп до електропреносната и/или електроразпределителната мрежа“, „пренос на електрическа енергия през електропреносната и/или електроразпределителната мрежа“ и „отговорност за балансиране“, в случаите, когато доставчикът на електрическа енергия и координаторът на балансираща група са едно и също лице. Сочи, че съгласно същата разпоредба в договорите за комбинирани услуги се уреждат отношенията във връзка с плащането на дължимите суми за мрежови услуги за съответния ценови период, като на това основание са уговорени клаузите на чл. 12 и чл. 15 от договора, според които до 15-то число на месеца, следващ отчетния, доставчикът последна инстанция издава фактура, с която с конкретизира задължението на клиента с посочване на консумацията на ел. енергия за отчетния период, мрежови услуги, акциз и ДДС.

Твърди, че за процесния период потреблението на ел. енергия в обекта е измервано и отчитано от оператора на електроразпределителната мрежа „ЕРПС“ АД по метрологично годно СТЕ с дистанционен отчет, като данните за измерените количества са му предоставени и остойностени от него по действащата за периода цена за доставка на ел. енергия от доставчик последна инстанция. Излага, че съгласно приетата от КЕВР Методика, към която чл. 6, ал. 1 от договора препраща, продаваната от него електрическа енергия е по тарифен план „една скала“, цената по която тарифа се образува

при калкулиране на действителната стойност на разходите за балансираща енергия, след получаване на реалните данни от отчета на СТИ и сетълмент от „ЕСО“ ЕАД. Излага, че на основание чл. 31, ал. 1 от ПТЕЕ и чл. 6, ал. 2 от договора на ищеца са начислени суми за мрежови услуги „пренос до електропреносната мрежа ВН“ и „пренос по електроразпределителната мрежа“, изчислени върху потребените количества ел. енергия по цени, определени от КЕВР за процесния период с Решение № Ц-29 от 01.07.2020 г., както и сума за мрежова услуга „достъп до електроразпределителната мрежа“, образувана на база предоставена мощност до мрежата на небитови клиенти (в случая 642 кв.), съобразно чл. 28 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия и Решение Ц-29 от 01.07.2020 г. на КЕВР.

Твърди, че на основание чл. 7, ал. 1 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. и чл. 6, ал. 3, 4 и 5 от договора ищецът е задължен да заплаща още и надбавка върху стойността на активната електрическа енергия, както и сума за задължения към обществото, при условия и цени, определени в Наредбата и Решение № Ц-29 от 01.07.2020 г. на КЕВР.

Поддържа, че процесното задължение на ищцовото дружество е формирано като сбор от следните суми, за които на основание чл. 12 от договора са издадени следните фактури, а именно:

- фактура (дебитно известие) № 0306531497/13.04.2021г. за предоставена електрическа енергия за периода от 01.03.2021 г. до 31.03.2021 г. на стойност 780,46 лв. с падеж 21.04.2021г.;

- фактура № 0003734089/13.04.2021г. на стойност 1 033,79 лв., представляваща междинно плащане за месец 04.2021 г. - 50 % от стойността за месец 03.2021г., формирано автоматично при стойност на фактурата над 360 лв., и

- фактура (дебитно известие) № 307680793/13.05.2021г. за предоставена електрическа енергия за периода от 01.04.2021г. до 30.04.2021г. на стойност 1 561,14 лв. с падеж 21.05.2021г.

Счита, че думите по издадените фактури са дължими, поради което по същество моли за отхвърляне на предявения иск и претендира разноски по делото, вкл. адвокатско възнаграждение. Прави и евентуално възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния му представител адв. П. Т., поддържа исковата молба. Допълва, че преди процесния период СТИ е преместено незаконосъобразно от ответното дружество на място, различно от границата на собствеността, което счита, че е достатъчно условие за недължимост на стойността на ел. енергията, измерена от този уред. Моли за уважаване на иска, за което излага подробни съображения в депозирана писмена защита. Представя списък на разноски по чл. 80 ГПК, като прави и възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния му представител адв. Л.М., поддържа отговора, представя списък на разноски по чл. 80 ГПК и също прави възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК. Счита, че са спазени изискванията на чл. 14 от ПИКЕЕ относно мястото на измерване, а претенциите, свързани с мястото на присъединяване, касаят договорните задължения на трето лице, каквото се явява електроразпределителното дружество.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С изготвения и обявен за окончателен доклад по делото като безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото е отделено обстоятелството, че ищецът Х.В. е титуляр на разкрита при ответника „ЕПП“ АД партида с абонатен № *** за обект на потребление – складова база, находяща се в гр. Варна, ул. ***.

Същото се потвърждава и от съдържанието на приобщения договор за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция от 19.10.2020 г., сключен между страните (л. 25 и сл.). По силата на договора ответникът „ЕПП“ АД, в качеството му на доставчик от последна инстанция, се е задължил да предостави на ищеца Х.В., в качеството му на клиент, услугите „доставка на ел.енергия от доставчик от последна инстанция“ и „отговорност за балансиране“, както и други услуги, свързани с лицензионната дейност на доставчика, за обекта на клиента с абонатен № ***, индивидуализиран в приложение № 1 към договора (чл. 3, ал. 1). Според чл. 3, ал. 3 от договора във връзка с услугата „доставка на ел.енергия от доставчик от последна инстанция“ договорът урежда отношенията, свързани с фактурирането и заплащането на дължимите от клиента суми за мрежови услуги в използваната и/или отдавана реактивна ел.енергия, определена съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, за балансиране на електроенергийната система за разпределение в съответствие с чл. 56а ПТЕЕ и цена за задължения към обществото. Според чл. 9, т. 1 от договора клиентът се задължава да заплаща дължимите суми в договорените срокове и начини. Цените, подлежащи на заплащане, са посочени в чл. 6 и включват: 1.) доставената ел.енергия по цени, определени съгласно Методика за определяне на цените на електрическата енергия на доставка от последна инстанция, приета на основание чл. 21, ал. 1, т. 12 от ЗЕ и решение на КЕВР по т. 2 от Протокол № 110/18.07.2013 г. (чл. 6, ал. 1 вр. чл. 2, т. 11); 2.) мрежови услуги по утвърдени от КЕВР цени (чл. 6, ал. 2); 3.) надбавка върху стойността на активната ел.енергия, определена съгласно Наредба № 1/14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия – за обекти с предоставена ел.мощност по-голяма или равна на 100 кВт (чл. 6, ал. 3); 4.) суми за балансиране на електроенергийната система за разпределение в съответствие с чл. 56а ПТЕЕ (чл. 6, ал. 4), както и 5.) суми за утвърдената от КЕВР цена за задължения към обществото (чл. 6, ал. 5). Съгласно чл. 12 от договора до 15-то число на месеца, следващ отчетния, доставчикът издава фактура за измерените количества ел.енергия през отчетния период по цените по чл. 6, както и фактура за междинно плащане относно текущия отчетен период в размер на 50 % от стойността на първата фактура. Продавачът е длъжен да изпрати на клиента оригинал от фактурата на посочения от него адрес за кореспонденция и/или ел.адрес, но неполучаването на фактурата не освобождава клиента от задължението да плати сумата по нея (чл. 14, ал. 1 и ал. 2). Според чл. 16, ал. 1 и ал. 2 клиентът е длъжен да заплаща на доставчика дължимите суми по фактурите за измерените количества ел.енергия през отчетния период в срок до 5 работни дни от датата на издаването им, а фактурите за междинно

плащане – до 25-то число на месеца, в който са издадени.

Видно от приложеното удостоверение от 19.10.2020 г. (л. 32), в процесния период е бил сключен и договор за достъп до електроразпределителните мрежи на „ЕРПС“ АД за обекта на потребление, собственост на Х.В., за който е разкрита партида при електроразпределителното дружество с клиентски № ***.

Във връзка с присъединяването на обекта са приобщени ангажирани от страните писмени доказателствени средства – договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение от 20.05.2016 г. и допълнително споразумение от 17.10.2016 г. към него (л. 103 и сл.), констативни протоколи, издадени от служители при „ЕРПС“ АД, с № 11274877/10.01.2019 г. (л. 98), № 5184415/26.10.2020 г. (л. 70), № 5179001/08.04.2021 г. (л. 71) и № 5101065/24.03.2021 г. (л. 100). От съдържанието им е видно, че процесният обект на потребление, представляващ складова база с адм. адрес: гр. Варна, ул. ***, разположена в ПИ 10135.3513.216, е присъединен към електроразпределителната мрежа на „ЕРПС“ АД (с предишно наименование „ЕРМ“ АД) през 2016 г. с място на присъединяване от ТП 1118, чрез монтиране на електромерно табло ТЕПО 1Т на границата на собственост, полагане на нова кабелна линия до таблото и монтаж на СТЕ. Изяснява се, че потреблението на ел.енергия в обекта се отчита от СТЕ с фабр. № 1127031800348442, монтирано на 10.01.2019 г. на ТЕПО на фасада с нулеви показания по всички тарифи, което към 26.10.2020 г. е с отразено местоположение на фасадата на имота, към 08.04.2021 г. – в ТП и към 24.03.2021 г. – отново на фасада в имот.

Не е спорно, а се установява и от приложените счетоводни документи (л. 7-9), че за процесния период на потребление ответното дружество претендира за заплащане от ищеца процесната сума в общ размер на 3375,39 лв., за която са издадени следните документи и за следните периоди:

- дебитно известие № 0306531497/13.04.2021 г. към фактура от 12.03.2021 г. на стойност 780,46 лв. за периода от 01.03.2021 г. до 31.03.2021 г., която стойност е формирана като разлика с вкл. ДДС между общо дължимата сума от 1722,98 лв. и фактурираното на 12.03.2021 г. междинно плащане от 1072,60 лв., където общо дължимата сума включва: цена на реално потребено количество ел.енергия (467,28 лв. за 2375 кВтч по върхова тарифа; 871,60 лв. за 4430 кВтч по дневна тарифа и 335,26 лв. за 1704 кВтч по нощна тарифа), акциз от 17,02 лв. и цена за достъп до разпределителната мрежа на база предоставена мощност от 31,82 лв.;

- фактура № 0003734089/13.04.2021 г. на стойност 1033,79 лв. с вкл. ДДС (861,49 лв. без вкл. ДДС), представляваща междинно плащане за м.04.2021 г. – 50 % от стойността за м.03.2021 г., както и

- дебитно известие № 0307680793/13.05.2021 г. на стойност 1561,14 лв. за периода от 01.04.2021 г. до 30.04.2021 г., която стойност е формирана като разлика с вкл. ДДС между общо дължимата сума от 2162,44 лв. и фактурираното на 13.04.2021 г. междинно плащане от 861,49 лв., където общо дължимата сума включва: цена на реално потребено количество ел.енергия (693,57 лв. за 3454 кВтч по върхова тарифа; 1012,44 лв. за 5042 кВтч по дневна тарифа и 404,60 лв. за 2015 кВтч по нощна тарифа), акциз от 21,03 лв. и цена за достъп до разпределителната мрежа на база предоставена мощност

от 30,80 лв.

Видно от приложенията към дебитните известия (л. 35 и 37), в цената на ел.енергията е включена цената на задължения към обществото, пренос високо и ниско напрежение и достъп високо напрежение.

От приетата справка за потреблението през последните 12/24/36 месеца към дата 02.11.2021 г. (л. 39) и извлечение за фактури и плащания към дата 26.10.2021 г. (л. 38) се изяснява, че за м. март 2021 г. по партидата на ищцовото дружество са начислени общо 8509 кВтч активна енергия, а за м.04.2021 г. – 10511 кВтч, за които са издадени посочените дебитни известия и фактура, като сумите по тях не са заплатени.

От приетото и неоспорено от страните заключение на допуснатата комплексна съдебно-техническа и счетоводна експертиза (л. 121 и сл.), което съдът кредитира напълно като компетентно изготвено, правилно и обосновано, се установява, че монтираният в обекта електромер, тип АМТ В2Е с фабричен № 1127031800348442, е бил в метрологична годност към края на м.април 2021 г., тъй като е преминал метрологична проверка през 2018 г. и подлежи на повторна такава през 2022 г. От метрологичната годност на измервателния увреденото лице инж. Л. Б. прави извод, че в процесния период същият е бил в класа си на точност, измервал и отчитал консумираната ел.енергия в обекта с грешка, не по-голяма от допустимата $\pm 1\%$. При извършения оглед на място вещото лице инж. Б. е констатирала, че след констатираното нарушение СТЕ е преместено от първоначалното му място на монтаж до границата на имота на ползвателя на друго място - в зала НН на трафопост 1118, като по данни на служители на „ЕПП“ АД последното му местоположение е временно, до завършване на текущ строеж по изграждането на обект с абонатен № ***. Според заключението предоставената мощност на клиента съгласно присъединените съоръжения е 50 kW и количествата ел.енергия, остойностена с процесните счетоводни документи, в размер на 8509 kWh за м.03.2021 г. и 10511 kWh за м.04.2021 г., са снето от показанията на електромера с фабричен № 1127031800348442, респ. същите са реално доставени и потребени.

Според заключението в счетоводната негова част, изготвено от вещото лице Р. С., междинното плащане по издадената фактура № 0003734089/13.04.2021 г. на стойност 861.49 лева без ДДС се равнява на половината от стойността на потреблението за м. 03.2021 г., възлизащо на 1722,98 лв. Изяснява се, че с дебитното известие №0306531497/13.04.2021 г. са фактурирани 8509 кВтч за м.03.2021 г. и с дебитното известие № 0307680793/13.05.2021 г. - 10511 кВтч за м. 04.2021 г., като крайната цена включва следните елементи: активна енергия; задължения към обществото; пренос и достъп високо напрежение; пренос ниско напрежение; достъп до разпределителната мрежа на база предоставена мощност и акциз съобразно ЗАДС. Установява се още, че цената за активна ел.енергия се фактурира по цена за една тарифа, като цените са публикувани на интернет страницата на ответника - „Цени за небитови клиенти на ЕПП“ АД, сключили типов договор, в сила от 01.10.2020 г.“, според които за периода от 01.01.2021 г. до 31.05.2021 г. цената е 0.14166 лв./кВтч без ДДС, отразена и в процесните счетоводни документи. Според заключението фактурираната цена за задължения към обществото и мрежови услуги съответства на определената в Решение Ц-29 от 01.07.2020 г. на КЕВР цена за съответния компонент, а

начисления акциз съответства на размера от 0.002 лева/1 кВтч, нормативно установен в ЗАДС. Съгласно заключението няма отчетено плащане по процесните счетоводни документи, като неплатената сума е в общ размер на 3 375,39 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Според чл. 124, ал. 1 ГПК всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това.

В настоящия случай е безспорно, че Х.В. е титуляр на разкрита при ответника партия с абонатен № *** за обект на потребление – складова база, находяща се в гр. Варна, ул. ***, респ. ищецът се явява потребител на електрическа енергия за стопански нужди по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ОУ на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕПП“ АД.

С оглед релевираните от него възражения за недължимост на начислените количества ел.енергия по партията, на която е титуляр, и тяхното остойностяване с издадените от ответника счетоводни документи, както и предвид потенциалната опасност от преустановяване на електрозахранването в обекта при незаплащане на стойността им, за ищеца е налице правен интерес от предявения отрицателен установителен иск. Налице са и останалите положителни процесуални предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск и липсват процесуални пречки за това, поради което исковата претенция е допустима.

При доказвания правен интерес на ищеца и с оглед вида на търсената съдебна защита, в тежест на ответника е да установи, при условията на главно и пълно доказване, че претендираната от него сума е дължима.

Ответното дружество поддържа, че вземането му е за стойност на реално потребена електроенергия и предоставени мрежови услуги по сключен между страните договор, поради което носи тежестта за установяване на следните факти, а именно: 1.) че между страните е налице валидно възникнало облигационно правоотношение по повод доставката на електроенергия в процесния обект на потребление въз основа на договор за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция от дата 19.10.2020 г.; 2.) че количествата електроенергия, остойностени с процесните фактури/дебитни известия, са реално доставени и потребени в обекта в отчетния период от 01.03.2021 г. до 30.04.2021 г.; 3.) че същите са отчетени и фактурирани по предвидения в договора ред; 4.) че са изпълнени условията за начисляване на фактурираните суми за мрежови услуги, надбавка върху стойността на активната електрическа енергия и задължения към обществото; 5.) че изискуемостта на задълженията за заплащане на фактурираните суми е настъпила, както и 6.) техния размер.

Облигационното правоотношение между страните се доказва от приобщения договор за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция от 19.10.2020 г., сключен между тях (л. 25 и сл.).

Договорът представлява такъв за комбинирани услуги съгласно чл. 11, т. 10 от ПТТЕ, чийто предмет е продажбата на електрическа енергия и плащането на всички използвани от крайния клиент услуги: „достъп до

електропреносната и/или електроразпределителната мрежа“, „пренос на електрическа енергия през електропреносната и/или електроразпределителната мрежа“ и „отговорност за балансиране“, в случаите, когато доставчикът на електрическа енергия и координаторът на балансираща група са едно и също лице, като в договора се уреждат отношенията във връзка с плащането на дължимите суми за мрежови услуги за съответния ценови период – чл. 20, ал. 1 от ПТЕЕ.

Договорът е сключен без определен срок (чл. 5), като няма данни да е бил прекратен на някое от основанията, посочени в чл. 31, поради което съдът приема, че е имал действие и е обвързвал валидно страните в рамките на процесния период на потребление от 01.03.2021 г. до 30.04.2021 г.

От обсъдените писмени доказателствени средства (счетоводни документи и справка за потреблението) и заключението на комплексната съдебно-техническа и счетоводна експертиза се установява, че процесните количества ел.енергия, за които са издадени процесните дебитни известия от 13.04.2021 г. и 13.05.2021 г. и фактура от 13.04.2021 г., са реално потребени в обекта на ищеца през процесния отчетен период от 01.03.2021 г. до 30.04.2021 г. и същите са фактурирани по предвидения в чл. 12 от договора ред – дебитните известия от 13.04.2021 г. и 13.05.2021 г. са за реално измерените количества ел.енергия през месечните отчетни периоди, съответно от 01.03.2021 г. до 31.03.2021 г. (8509 кВтч) и от 01.04.2021 г. до 30.04.2021 г. (10511 кВтч), съобразно изискването на чл. 12, т. 1, а фактурата от 13.04.2021 г. касае междинно плащане за м. 04.2021 г., изчислено на база 50 % от стойността на дебитното известие за м. 03.2021 г., в съответствие с чл. 12, т. 2.

Освен стойността на реално потребената ел.енергия, вкл. надбавка върху стойността ѝ съгл. чл. 6, ал. 3 от договора и Наредба № 1/14.03.2017 г., в процесните счетоводни документи са включени и други вземания на ответника за мрежови услуги по смисъла на чл. 2, т. 12 от договора (пренос и достъп високо напрежение; пренос ниско напрежение; достъп до разпределителната мрежа), задължения към обществото и акциз. Дължимостта на тези вземания от страна на клиента е изрично уговорена в договора, а следва и от разпоредбите на приложимите нормативни актове, както следва: на вземането за мрежови услуги – чл. 6, ал. 2 от договора и чл. 31, ал. 1 от ПТЕЕ, на вземането за задължения към обществото – чл. 6, ал. 5 от договора, на вземането за акциз – чл. 13, ал. 2 от ЗАДС. Следователно са изпълнени и условията за начисляване на фактурираните суми, чиито размер е потвърден от заключението на съдебно-счетоводната експертиза.

Изискуемостта на вземанията е настъпила с изтичане на уговорените в чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от договора срокове за плащане, които са изтекли към момента на предявяване на иска.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника за недължимост на сумата поради преместване на СТЕ на място, различно от границата на имота на ползвателя, като съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на

клиента, като операторът определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях.

Според чл. 30, ал. 2 от ОУ на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „ЕРПС” АД средствата за търговско измерване на електрическата енергия, както и таблата или шкафовете, където те са разположени, са собственост на „ЕРПС” АД.

Според чл. 31 от същите ОУ средствата за търговско измерване се поставят на определено от „ЕРПС” АД място, както следва: 1. до или на границата на имота на ползвателя, включително на фасадата и оградата на имота; 2. в общите части на жилищни сгради – етажна собственост; 3. в енергийни обекти, собственост на „ЕРПС” АД, на ползвателя или на трети лица с тяхно съгласие.

От цитираните норми следва, че СТИ е собственост на електроразпределителното дружество и то е компетентно да определи мястото, където да бъде монтирано в обекта. Затова и доколкото въпросното дружество „ЕРПС” АД е трето за спора лице, евентуалното негово неизпълнение на договорните му задължения към клиента-ищец не освобождават последния от задължението към доставчика на ел.енергия „ЕПП” АД – ответник за заплащане на потребените количества ел.енергия, при липса на данни за неправилно и/или неточно измерване на тези количества в резултат от самото местоположение на електромера.

Отделно от това, в случая се установява от обсъдените доказателства, че СТЕ, отчитащо потреблението в процесния обект, временно е преместено в трафопост 1118, от който се захранва обекта. Доколкото трафопостът представлява енергиен обект – собственост на „ЕРПС” АД, то и това негово местоположение отговаря на изискванията на чл. 31, т. 3 от ОУ, а възраженията на ищеца в обратна насока са неоснователи.

От гореизложеното следва, че по делото е установена дължимостта на оспорената сума в общ размер на 3375,39 лв. и предявеният отрицателен установителен иск подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, с оглед изхода на делото и предвид направеното искане, в полза на ответника следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски. Такива се претендират според представения списък по чл. 80 ГПК за депозит за вещи лица в размер на 400 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1116 лв. с вкл. ДДС, доказателства за реалното заплащане на което са представени по делото – договор за правна защита и съдействие от 27.10.2021 г., фактура от същата дата и преводно нареждане от 04.11.2021 г. (л. 154-156).

Срещу размера на възнаграждението ищецът е направил възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно, предвид фактическата и правна сложност на делото и минималния размер на възнаграждението от 466,28 лв. без ДДС или 559,53 лв. с вкл. ДДС, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. Затова и на основание чл. 78, ал. 5 ГПК разноските за адвокатско възнаграждение на ответника следва да бъде редуцирано до нормативния минимум от 559,53 лв. с вкл. ДДС.

Така в полза на страната следва да бъдат присъдени разноски по делото

в общ размер на **959,53 лв.**

С оглед изхода на делото, разноси на ищеца не се следват.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Х.В., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Младост, бул. ***, сграда Флорина, представлявано от управителя Мартин Русев Димов, **срещу** „ЕПП” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ***, **отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК** да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответното дружество **сумата от 3375,39 лв.** (три хиляди триста седемдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки), представляваща стойност на потребена електроенергия за периода от 01.03.2021 г. до 30.04.2021 г. за обект на потребление – складова база с абонатен № *** и клиентски № ***, находящ се в гр. Варна, ул. ***, за която сума са издадени следните счетоводни документи от „ЕПП” АД, а именно: дебитно известие № 0306531497/13.04.2021 г. на стойност 780,46 лв., фактура № 0003734089/13.04.2021 г. на стойност 1033,79 лв. и дебитно известие № 0307680793/13.05.2021 г. на стойност 1561,14 лв.

ОСЪЖДА Х.В., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Младост, бул. ***, сграда Флорина, представлявано от управителя Мартин Русев Димов, **да заплати на** „ЕПП” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ***, **сумата от 959,53 лв.** (деветстотин петдесет и девет лева и петдесет и три стотинки) за сторените по делото разноси, **на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 5 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____